

DET KONGELIGE
BARNE- OG LIKESTILLINGSDEPARTEMENT

Adv. Carl Hartwig
Advokatene Onarheim Hartwig Hjortås Helland &
Albrektsen DA
Pb. 910 Sentrum
5808 BERGEN

Deres ref
CH/RS

Vår ref
200702362-/TFU

Dato
13.03.2008

Fristeberegning etter barnevernloven § 4-6

Vi viser til Deres brev av 29. juni 2007 med vedlegg. Vi beklager at det har tatt tid å besvare Deres henvendelse. Dette skyldes stor saksmengde i departementet.

Vi vil innledningsvis bemerke at Barne- og likestillingsdepartementet ikke kan gå inn i enkeltsaker etter barnevernloven. Vi kan derfor ikke kommentere den konkrete saken De viser til.

Vi forstår imidlertid Deres henvendelse slik at De ønsker departementets syn på hvorvidt prinsippene i domstolloven § 149 første ledd også må anses å komme til anvendelse for saker etter barnevernloven § 4-25 annet ledd, jf. § 4-6 fjerde og femte ledd.

Domstolloven § 149 første ledd lyder som følger:

" Ender en frist paa en lørdag, helgedag eller dag som etter lovgivningen er likestilt med helgedag forlenges fristen til den nærmest følgende virkedag."

Når det gjelder fristberegningen etter barnevernloven § 4-6 fjerde, jf. femte ledd, vil vi generelt bemerke følgende:

Akuttvedtak kan fattes av påtalemyndigheten eller barneverntjenestens leder dersom det er fare for at et barn blir vesentlig skadelidende ved å bli i hjemmet. Et slikt vedtak skal snarest, og om mulig innen 48 timer etter at fylkesnemnda har mottak saken, godkjennes av nemndsleder, jf. barnevernloven § 7-22.

Dersom barneverntjenesten mener det er behov for tiltak ut over akuttsituasjonen, er den absolutte frist for å fremme sak for fylkesnemnda seks uker dersom saken gjelder vedtak etter § 4-6 annet ledd, og to uker ved midlertidige vedtak etter § 4-24, jf. § 4-6 fjerde ledd.

Det følger av § 4-6 femte ledd at dersom saken ikke er sendt fylkesnemnda innen angjeldende frist, faller vedtaket bort. Overholdes fristen, kan vedtaket opprettholdes til fylkesnemnda har fattet sin beslutning i saken, jf. Ot. prp. nr. 44 (1991-1992)s. 36.

Departementet legger til grunn at fristen løper fra vedtaksdato, ikke fra fylkesnemndas foreløpige godkjenning.

Den nærmere beregningen av fristen, herunder forholdet til domstoloven § 149, er ikke omtalt i forarbeidene til barnevernloven.

Det er imidlertid i forarbeidene til andre lover gitt uttrykk for at de regler som fremgår av domstoloven § 148 og § 149, må antas å ha gjeldt som utslag av generelle prinsipper, jf. førstevoterendes uttalelse i Rt. 1999 s. 1273. Vi viser til særmerknadene til tvangsfullbyrdsloven § 2-7 i Ot. prp. nr. 65 (1990-1991), der det heter følgende:

" Første punktum bestemmer at om beregning og avbrytelse av frister i saker for namsmannen gjelder dstl §§ 146 annet ledd, 148 og 149 tilsvarende. De aktuelle bestemmelser er tekniske regler for beregning og avbrytelse av frister, det vil si frister som knytter seg til rettergangen i saker som er innbrakt for retten. Beregningsreglene gjelder for alle saker som behandles av en domstol og dermed også når by- eller herredsretten opptrer som namsrett. Bestemmelsene gjelder imidlertid ikke direkte for andre myndigheter enn for domstolene. Det er likevel antatt at bestemmelsene får analogisk anvendelse for andre myndigheter enn domstolene, og det er ingen tvil om at de får anvendelse ved tvangsfullbyrdsing for namsmannen (Alten: Domstoloven s 114 og 115). Det er dette som presiseres ved bestemmelsen her. Mens fristbestemmelsene i domstoloven i utgangspunktet bare gjelder for de såkalte prosessuelle frister, er det antatt at beregningsreglene i dstl §§ 148 og 149 har en allmenn karakter som kan gis anvendelse også for materiellrettslige frister (Alten 1 c s 117). Dermed blir det ikke i forhold til § 2-7 avgjørende om den frist som knytter seg til tvangsfullbyrdsingen er av materiell eller av prosessuell art. "

Ovennevnte er også lagt til grunn i juridisk teori. Det vises til følgende uttalelse til § 4-6 i Barnevernloven med kommentarer av Karis Ofstad og Randi Skar s. 85:

" ... Fristen er satt som en absolutt saksbehandlingsregel for barneverntjenesten. Fylkesnemnda må ha mottatt forslaget til tiltak innen utløpet av fristen. Sendes forslaget pr. post, må forsendelsen være poststemplet på fristens siste dag, jf. tilsvarende domstolsloven § 146 annet ledd. Dersom fristen utløper på en helgedag, må nemnda ha forslaget i hende, eller forsendelsen være poststemplet, senest den påfølgende virkedag, jf. tilsvarende domstoloven § 149 første ledd. "

Departementet anser det på denne bakgrunn naturlig å legge til grunn at regelen som følger av domstoloven § 149, også får anvendelse i forhold til fristene i barnevernloven § 4-6.

Med hilsen

Lise Gundersby (e.f.)

Tone Furuhoide